RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 4r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26344
Copyright: Admont, Benediktinerstift

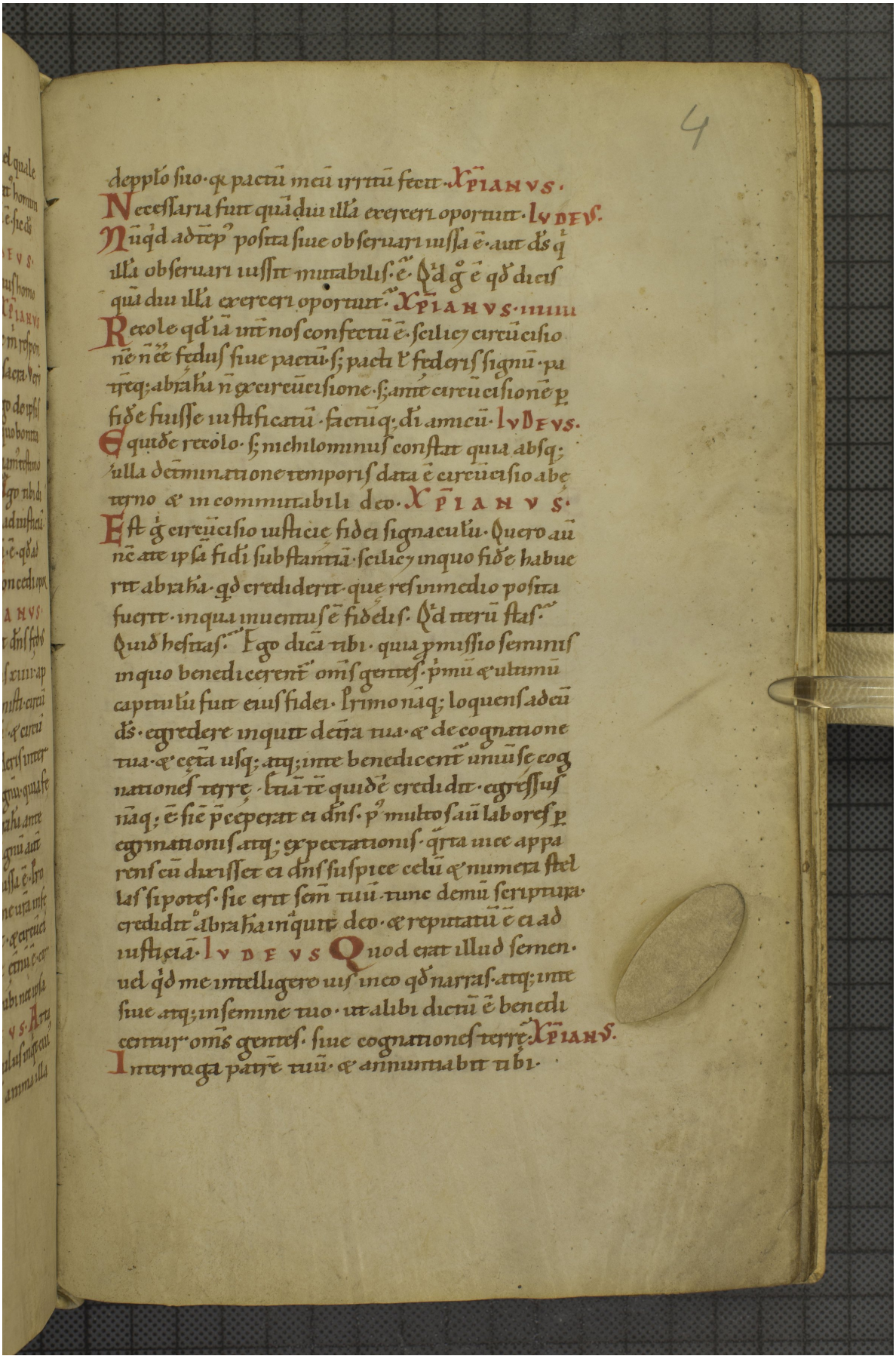

depplo suo. qr pactū meū irritū fecit. Xpianus.
Necessaria fuit quādiu illa exerceri oportuit. Iudeus.
Nūqd ad tēp⁹ posita siue obseruari iussa ē. aut ds q
illa obseruari iussit mutabilis ē. Qd g ē qd dicis
quādiu illa exerceri oportuit. Xpianus. iiiiii
Recole qd iā int nos confectū ē. scilicet circūcisio
nē n ēē fedus siue pactū. s; pacti l federis signū. pa
trēq; abraha n ex circūcisione. s; ante circūcisionē p
fide fuisse iustificatū. factūq; di amicū. Iudeus.
E quide recolo. s; nichilominus constat quia absq;
ulla detminatione temporis data ē circūcisio abe
terno & incommutabili deo. Xpianus.
Est g circūcisio iusticie fidei signaculū. Quero aū
nc ate ipsa fidi substantiā. scilicet inquo fide habue
rit abraha. qd crediderit. que res in medio posita
fuerit. inqua inuentus ē fidelis. Qd iterū stas.
Quid hesitas. Ego dicā tibi. quia pmissio seminis
inquo benedicerent oms gentes. pmū & ultimū
capitulū fuit eius fidei. Primo nāq; loquens ad eū
ds. egredere inquit de tra tua. & de cognatione
tua. & cēta usq; atq; inte benedicent uniū se cog
nationes terre. Etiā tc quide credidit. egressus
nāq; ē sic pceperat ei dns. p multos aū labores p
egrinationis atq; expectationis. qrta uice appa
rens cū dixisset ei dns suspice celū & numera stel
las si potes. sic erit sem tuū. tunc demū scriptura.
credidit abraha inquit deo. & reputatū ē ei ad
iusticiā. Iudeus Quod erat illud semen.
uel qd me intelligere uis in eo qd narras. atq; inte
siue atq; in semine tuo. ut alibi dictū ē benedi
centur oms gentes. siue cognationes terre. Xpianus.
Interroga patrē tuū. & annuntiabit tibi.